

— det tilstaaet jeg — elstværdig Nabenhed sagt, at Jylland og Fyn skulde lige fra Begyndelsen opgives, dem kan der ikke være Tale om at forsvare, og Vedtagelsen af dette reviderede Forslag er jo ogsaa en fuldstændig Gaaen bort fra alt Forsvar i Jylland og paa Fyn. Men have de Herrer tænkt sig, hvorledes enhver Mand i Jylland og paa Fyn vil se paa Vedtagelsen af en saadan Hærplan, i hvilken man paa Forhaand har sagt dem: I ville komme til at offre en Mængde Penge, I ville komme til at sende Ederes Sønner i Forsvarets Række, men I komme til at ligge fuldstændig aabent for Fjendens Angreb? Ja, jeg hørte rigtignok forleden Dag, at et Medlem i Thinget skulde have sagt, at han helst ønskede aldrig at se en Soldat i Jylland, og derfor vilde han gaa ind paa Koncentrationen paa Sjælland, for at Jylland kunde blive fri for at blive besat; thi naar der ingen danske Soldater var der, mente han, at der heller ingen Fjender kom. Ja, hvis det kunde gaa saaledes! Men det tror jeg ikke. Det skulde undre mig, om en Fjende, som vilde bekriige os, ikke vilde finde det overordentlig beleiligt og bekvemt, at Jylland og Fyn blottedes for enhver Soldat, og ganske rolig vilde sende 50—100,000 Mand derover. Jeg nævner saa mange, fordi jeg kan forstaa, at en Fjende, der saa let kan bekriige os ved at lægge Afdelinger ind i Landet, der spise Alt op, hvad vi have, saa er fuldstændig Herre over Landet og kan lade de Herrer sidde her med deres Befæstninger og Landets Sønner. Saaledes tror jeg, at det kan og vil komme til at se ud; thi jeg gaar ud fra, at Fjenden er fornuftig, og at han ikke lader sig kalde derhen, — hvis det ikke ligger i hans Plan — hvor det ærede Medlem og de, der se Sagen som han, ville have, at han skal gaa. Det tror jeg ingen Fjende vil høre sig for; og det Andet er den letteste Maade af Verden. Noget Saadant skulle vi fra Jylland og Fyn hilsse med Glæde eller taale uden Protest, at Eligt blev gennemført! Nei Tak! Saalænge i alt Fald jeg har Lov til at lade min Nøst høre i denne Sal og udtale mig derom, skal det ikke ste uden Protest og ikke uden en alvorlig Protest; thi de ærede Medlemmer for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og Randers Amts 2den Valgkreds (M. P. Jensen) kunne fortælle os, saa ofte det skal være, at de ere i Overensstemmelse med Syberne; men jeg beder dem dog om at indskrænke disse Syber til at være nogle Faa i deres Valgkreds. Jeg drifter mig til at sige som Modpaastand mod, hvad de sige, at, dersom man idag eller imorgen vilde lade Lister udgaa til almindelig Afstemning over, hvorvidt man vilde betydelig udvide vore nuværende Hærsudgifter, og hvorvidt man overhovedet vilde gaa ind paa den Forsvarsplan, her foreligger, saa vilde det overveieende Flertal være imod. Maa jeg endnu ved samme Leilighed indskyde den Be-

mærkning, at det ogsaa er noget af det Forunderligt, at man lader os vide — og med Rette — at det er en Livsfag for Danmark, en overordentlig stor Livsfag, som enhver Mand maa lægge sig alvorligt paa Sinde, at det er den alvorligste Lovgivningsfag, vi have havt for i flere Aar; men ikkedestomindre finder man det ikke rigtigt hærken fra Regeringens eller fra Folkethingets Side, at Befolkningen kunde faae et Ord med i denne Sag. Jeg vilde finde det fuldstændig naturligt, at man ikke lod en saadan Sag afgjøre, førend Befolkningen er hørt, og hvad var naturligere, naar Regeringen havde forelagt en fuldstændig Forsvarsplan — lad det end være Kjøbenhavns Befæstning tillands og tilvands; det være deres Sag — end at vi saa bleve opløste; og naar saa Befolkningen kom sammen og sendte et Folkething, der godkjendte en saadan Plan, saa var den rigtig; saa maatte Mindretallet høre sig. Jeg tillader mig nu at betvivle, at der enten fra Regeringens Side eller fra de Medlemmers Side, som vilde støtte Regeringen i disse Spørgsmaal, er fuldstændig Overbevisning om, at Befolkningen i sin store Helhed billiger en saadan Plan. Jeg betvivler det, og derfor kunde jeg ønske det prøvet. Det er en høist kjædelig Stilling, naar den ene Paastand staaer imod den anden; den ene Paastand at være i Overensstemmelse med Folkewillien, og den Anden paastaar det Samme; Paastand staaer mod Paastand, uden man har nogen Afgjørelse. En Afgjørelse har man i alt Fald, nemlig den af 25de April 1876; den er forefæstet meget betegnende (Berg Na!) Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds siger „Na!“ (Berg: Ja, den Stilling er jo ødelagt!) Ja, jeg havde nær sagt: Sid alle Stillinger være ødelagte, saa at vi vare fri for at debattere om dette vigtige Spørgsmaal; jeg skulde ønske, at hele vort Hærvæsen var ødelagt. Som sagt, set baade fra Standpunktet: et besæstet Kjøbenhavn og en fuldstændig Rømning af Jylland, er det lidet lysteligt for Befolkningen at se til. Nu er der atter en anden Side af Sagen. Jeg kunde forstaa de Mænd, der for Alvor tro paa, at man virkelig kan udrette Noget til Fædrelandets Forsvar ved at gjøre det, som man her foreslaar os, dersom man saa samtidig med, at man opfordrer os til at gjøre saa overordentlig store Udgifter, som disse Forslag vilde føre med sig, havde foreslaaet os en Formue- og Indkomstskat. Det har det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds tidligere været Ordfører for eller stillet Forslag om. Jeg beklager, at han ogsaa er gaaet fra dette som fra saa meget Andet (Berg: Det ligger jo ikke for!) Det ligger ikke for, men hvorfor ligger det ikke for; det kan de ligge for. Ethvert Medlem har jo nemlig Lov til ved privat Initiativ at indbringe et saadant Forslag, og saa kunde det ærede Medlem jo have gjort det, hvis han havde den samme Anskuelse som tidligere.